

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/70/2017
Identifikačné číslo spisu: 5116200324
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5116200324.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň: 1/ RNDr. P. K., CSc., U., 2/ F. O., bývajúcej T., 3/ F. O., bývajúcej E., všetkých zastúpených JUDr. Lenkou Senčákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Európska trieda č. 9, proti žalovanej Mgr. G. K., bývajúcej v M., zastúpenej Mgr. Branislavom Samcom, advokátom so sídlom v Žiline, Národná č. 15, o určenie, že nebol určený oprávnený z vecného bremena, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 2/2016, o dovolaní žalobkýň 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 14. septembra 2016 sp. zn. 9 Co 259/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 18. mája 2016 č.k. 6 C 2/2016-85 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Zastavenie konania odôvodnil prekážkou právoplatne rozhodnutej veci (§ 103, § 159 ods. 3 a § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p.), keďže konanie Okresného súdu Žilina vedené pod sp. zn. 8 C 243/2013 o určenie neplatnosti čl. V. Dohody o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní spoluvlastníckych podielov (týkajúceho sa vecného bremena - práva pešieho prechodu) uzavretej 18. mája 1998 medzi žalobkyňou 1/ a žalovanou (ďalej len „Dohoda“) bolo právoplatne skončené zamietnutím žaloby. Predmetné konanie (8 C 243/2013) je totožné s daným konaním, v ktorom sa žalobkyne domáhajú určenia, že ustanovením článku V. Dohody nebol určený oprávnený z vecného bremena, a to pokiaľ ide o účastníčky konania a ich procesné postavenie, ako i predmet konania, ktorý je skutkovo rovnaký. Proti tomuto uzneseniu podali žalobkyne odvolanie.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 14. septembra 2016 sp. zn. 9 Co 259/2016 uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania potvrdil a vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania; rozhodol tiež o nároku žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej

inštancie o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci a dodal, že v konaní sp. zn. 8 C 243/2013 bola žaloba žalobkyň zamietnutá z dôvodu neoddeliteľnosti článku V. Dohody týkajúceho sa zriadenia vecného bremena od ostatnej časti Dohody, nakoľko zriadenie vecného bremena bolo súčasťou vyporiadania spoluvlastníctva, pričom bol posúdený aj obsah vecného bremena. Uviedol, že skutočnosť, že žalobkyne nežalovali neplatnosť článku V. Dohody z dôvodu nedostatočného presného vymedzenia rozsahu a obsahu práv a povinností vyplývajúcich z vecného bremena a spôsob jeho výkonu, ale len určenie, že ustanovením článku V. Dohody nebol určený oprávnený z vecného bremena, nemení nič na tom, že ide o rovnaký nárok uplatnený z rovnakého skutkového základu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobkyne 1/ až 3/ namietajúc nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, a prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Na odôvodnenie dovolania vymenovali niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) - V 9/1986 a R 15/2005 a navrhli, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že v danom prípade ide o procesne neprípustný mimoriadny opravný prostriedok. Dovolanie navrhla odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana spĺňajúca zákonom stanovené podmienky v zmysle § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. V danom prípade žalobkyne vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

8. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8.1. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 však nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP); pod písm. a/ je uvedené aj uznesenie o zastavení konania.

9. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu o zastavení konania, ktorú dovolateľky vyvodzujú z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP.

10 Najvyšší súd preto dovolanie žalobkyní odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné; z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je irelevantné, či k žalobkyňami uvádzanému dôvodu prípustnosti došlo alebo nedošlo.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.